

Книга Даниїла — Номер сімдесят сім

Розкриття пророчої паралелі: лаодикійський адвентизм 1863 року та біблійна типологія

Jeff Pippenger
2024-02-10

Бунт лаодикійського адвентизму 1863 року був типологічно представлений прокляттям, проголошеним проти відбудови Єрихона.

Того часу Ісус Навин закликав їх, кажучи: Проклятий перед Господом той чоловік, який встане та відбудує це місто, Єрихон: на своєму первістку він закладе його підвалини, а на своєму наймолодшому синові поставить його брами. Ісус Навин 6:26.

Бунт лаодикійського адвентизму в 1863 році був прообразно показаний тим, що будівничі відкинули наріжний камінь.

Ісус каже їм: Хіба ви ніколи не читали в Писаннях: Камінь, що будівничі відкинули, той став головою кута; це від Господа, і дивне воно в очах наших? Тому кажу вам: Царство Боже буде відняте від вас і дано народові, що приносить його плоди. Матвія 21:42, 43.

Бунт лаодикійського адвентизму 1863 року був типологічно представлений золотим тельцем Аарона.

Бо вони сказали мені: Зроби нам богів, щоб вони йшли перед нами; бо щодо цього Мойсея, чоловіка, що вивів нас із землі Єгипетської, ми не знаємо, що з ним сталося. І я сказав їм: Хто має золото, нехай познімає його. І вони дали його мені; тоді я вкинув його у вогонь, і вийшло це теля. І коли Мойсей побачив, що народ був нагий (бо Аарон зробив їх нагими на їхній сором між їхніми ворогами). Вихід 32:23-25.

Повстання лаодикійського адвентизму 1863 року мало прообраз у двох золотих тельцях Єровоама.

Коли цей народ буде ходити приносити жертви в дім Господній у Єрусалимі, то серце цього народу знову навернеться до їхнього пана, до Рехав'ама, царя Юдиного, і вони вб'ють мене та повернуться до Рехав'ама, царя Юдиного. І нарадився цар, і зробив двох золотих тельців, і сказав до них: Досить для вас ходити до Єрусалиму: ось твої боги, Ізраїлю, що вивели тебе з єгипетського краю. І він одного поставив у Бет-Елі, а другого поставив у Дані. 1 Царів 12:27-29.

Бунт лаодикійського адвентизму 1863 року був прообразно представлений пророком із Юди, який помер між ослом і левом.

І сталося, після того як він поїв хліба та напився, що він осідлав йому осла, а саме для пророка, якого він привів назад. І коли той пішов, лев зустрів його в дорозі й убив його; і його труп лежав на дорозі, а осел стояв біля нього; лев також стояв біля трупа. 1 Царів

13:23, 24.

Бунт лаодикійського адвентизму 1863 року був типологічно відображений у десятому випробуванні стародавнього Ізраїлю, яке започаткувало їхнє блукання пустелею.

Але, як істинно Я живу, — уся земля наповниться славою Господньою. Бо всі ті люди, що бачили Мою славу й Мої чудеса, які Я вчинив у Єгипті та в пустині, і випробовували Мене вже десять разів, і не послухали Мого голосу; певно не побачать землі, яку Я присягнувся їхнім батькам, і ніхто з тих, що гнівили Мене, не побачить її: А Мій раб Халев, бо в ньому був інший дух, і він цілком пішов за Мною, — його Я введу в ту землю, куди він ходив; і його потомство заволодіє нею. Числа 14:21–23.

Апостол Павло навчав:

А все це сталося з ними як приклади; і це написано для нашого напоумлення, на яких прийшли кінці віків. 1 Коринтян 10:11.

Коментуючи той пророчий принцип, сестра Вайт сказала:

«Кожен із давніх пророків говорив не стільки для свого часу, скільки для нашого, так що їхнє пророкування має силу для нас. “Усе це трапилося з ними як прообрази для нас; а написане воно нам на науку, що досягли останніх віків”. 1 Corinthians 10:11. “Їм було відкрито, що не собі самим, а нам служили вони тим, що нині звіщено вам через тих, хто проповідував вам Євангелію Духом Святим, посланим із неба; у що бажають зазирнути ангели”. 1 Peter 1:12....»

"Біблія накопичила й збрала воедино свої скарби для цього останнього покоління. Усі великі події та урочисті діяння історії Старого Заповіту повторювалися і повторюються в церкві в ці останні дні." Вибрані повідомлення, книга 3, 338, 339.

Послання пізнього дощу, згідно з Ісаєю, є посланням, бо він вказує, що безбожні відмовляться слухати його, і описує це послання як «рядок до рядка».

Кого Він навчить знання, і кому дасть зрозуміти вчення? Тим, що відлучені від молока, відведені від грудей. Бо заповідь мусить бути на заповідь, заповідь на заповідь; рядок на рядок, рядок на рядок; тут трохи, і там трохи. Бо лепечучими устами та чужою мовою говоритиме Він до цього народу. Тим, кому Він сказав: Оце той спочинок, яким ви можете дати спочити стомленому; і оце те відсвіження. Та вони не хотіли слухати. І було для них слово Господнє: заповідь на заповідь, заповідь на заповідь; рядок на рядок, рядок на рядок; тут трохи, і там трохи, — щоб вони пішли, і впали навznak, і були розбиті, і впіймані в сіть, і схоплені. Ісаїя 28:9–13.

Із шести ліній, які ми шойно визначили, і, звісно, є й інші, на які ми не вказали, одна підкреслює 1863 рік як кінець поступового випробування, що привело до блукання в пустелі. Дві підкреслюють, що колишній народ завіту було обійдено стороною і замінено новим обраним народом. Одна позначає прокляття за відбудову того, що мало бути залишене зруйнованим і покинутим під Божим прокляттям, як воно було, а інша позначає прокляття за повернення туди, куди було заборонено йти. Дві наводять приклади підробок

двох таблиць Десяти заповідей, які представляли дві таблиці Авакума.

Золоті тельці Аарона та Єровоама представляють підробний образ ревнощів, який представляв підроблену схему 1863 року. Коли їх поєднати, двоє свідків — Аарон і Єровоам — навчають, що дві таблиці Авакума представляють одну таблицю, так само, як дві скрижалі Десяти Заповідей представляють один Божий закон. Разом вони стають одним символом, що складається з двох, коли їх поєднують. Та сама пророча динаміка двох скрижалей Божого закону існує в двох таблицях Авакума, і разом підробки Аарона та Єровоама стосуються цього пророчого явища.

Перше покоління адвентизму було представлено образом ревнощів у восьмому розділі книги Єзекіїля. Видіння, яке починається п'ятого дня шостого місяця шостого року у восьмому розділі Єзекіїля, продовжується в дев'ятому розділі, де представлено запечатування ста сорока чотирьох тисяч. Розглядаючи ілюстрацію запечатування дев'ятого розділу, Сестра Вайт включає рису Божого характеру, яка вказує, що саме в третьому й четвертому поколінні Бог судить непокірних. Отже, вона включає істину, безпосередньо пов'язану з другою заповіддю, тобто заповіддю, яка забороняє поклоніння ідолам, як-от золоті тельці Аарона та Єровоама.

'І він покликав чоловіка, зодягненого у вісон, що мав при боці каламар писаря; і Господь сказав до нього: Пройди посеред міста, посеред Єрусалима, і постав знак на чолах людей, що зітхають і стогнуть через усі мерзоти, які чиняться посеред нього. А до інших, у моєму слуху, сказав: Ідїть за ним по місту й бийте; нехай не щадить ваше око, і не майте жалю: повбивайте доценту старих і молодих, і дівчат, і дітей малих, і жінок; але не наближайтеся до жодної людини, на якій є знак; і почніть від Мого святилища. Тоді вони почали від старших мужів, що були перед домом.'

Ісус ось-ось залишить престол благодаті небесного святилища, щоб зодягтися в шати помсти й вилити Свій гнів у вигляді судів на тих, хто не відгукнувся на світло, яке дав їм Бог. "Бо коли присуд за лиху справу не виконується швидко, через це серце синів людських у них повністю налаштоване чинити зло." Замість того, щоб пом'якшитися терпінням і довготерпінням, яке Господь виявляв до них, ті, хто не боїться Бога й не любить правди, зміцнюють свої серця на своєму злому шляху. Але навіть Божому довготерпінню є межі, і багато хто переступає ці межі. Вони переступили межі благодаті, і тому Бог мусить втрутитися й відстояти Свою честь.

Про Амореїв Господь сказав: «У четвертому поколінні вони знову придуть сюди, бо беззаконня Амореїв ще не сповнилося». Хоча цей народ вирізнявся своїм ідолопоклонством і розбещеністю, він ще не наповнив чашу свого беззаконня, і Бог не давав наказу про його цілковите винищення. Люди мали побачити божественну силу, явлену виразним чином, щоб у них не залишилося жодного виправдання. Співчутливий Творець був готовий терпіти їхнє беззаконня аж до четвертого покоління. Тоді, якщо не виявиться жодної зміни на краще, на них мали впасти Його суди.

З безпомилковою точністю Нескінченний і досі веде рахунок усіх народів. Поки Його милість пропонується із закликами до покаяння, цей рахунок залишатиметься

відкритим; але коли цифри досягнуть певної межі, встановленої Богом, розпочинається служіння Його гніву. Рахунок закрито. Божественне терпіння припиняється. Більше немає благання про милість за них.

Пророк, вдивляючись крізь віки, бачив у видінні цей час. Народи цього часу були удостоєні небувалих милостей. Найкращі небесні благословення були їм даровані, але зростаюча гордіня, жадібність, ідолопоклонство, зневага до Бога і підла невдячність записані проти них. Вони швидко закривають свій рахунок перед Богом.

Але те, що змушує мене тремтіти, — це те, що ті, хто мав найбільше світла та привілеїв, осквернилися панівною беззаконністю. Під впливом беззаконних довкола них багато хто, навіть із тих, що визнають істину, охололи, і їх несе могутня течія зла. Загальна зневага, кинута на істинну побожність і святість, веде тих, хто не перебуває в тісному зв'язку з Богом, до втрати пошани до Його закону. Якби вони йшли за світлом і корилися істині від серця, цей святий закон здався б їм ще дорожчим, коли його так зневажають і відкидають. У міру того як неповага до Божого закону стає очевиднішою, лінія розмежування між тими, хто його дотримується, і світом стає чіткішою. Любов до божественних приписів зростає в одних тією мірою, якою в інших зростає зневага до них.

Криза стрімко наближається. Швидко зростаючі показники свідчать, що час Божого відвідання вже майже настав. Хоч Він і неохоче карає, проте покарає, і то швидко. Ті, хто ходить у світлі, бачитимуть ознаки наближення небезпеки; але їм не слід сидіти в тихому, байдужому очікуванні руїни, втішаючи себе вірою, що Бог укриє Свій народ у день відвідання. Аж ніяк. Вони мають усвідомити, що їхній обов'язок — старанно трудитися, щоб рятувати інших, звертаючись із твердою вірою до Бога по допомогу. 'Дієва ревна молитва праведника багато може.'

Закваска благочестя ще не зовсім втратила свою силу. У той час, коли небезпека і занепад церкви найбільші, невелика громада, що стоїть у світлі, зітхатиме й ридатиме через мерзоти, які чиняться в краю. Але особливо їхні молитви підноситимуться за церкву, бо її члени чинять за звичаєм світу.

Ревні молитви цих небагатьох вірних не будуть марними. Коли Господь виступить як месник, Він також прийде як захисник усіх, які зберегли віру в її чистоті й зберегли себе незаплямованими від світу. Саме в цей час Бог обіцяв помститися за Своїх обраних, які день і ніч звивають до Нього, хоч і баряться Він щодо них.

Повеління таке: "Пройди посеред міста, посеред Єрусалима, і постав знак на чолах людей, які зітхають і плачуть через усі гидоти, що чиняться посеред нього." Ці, що зітхали й плакали, звіщали слова життя; вони викривали, наставляли й благали. Деякі з тих, хто безчестив Бога, покалися й упокорили свої серця перед Ним. Але слава Господня відступила від Ізраїля; хоча багато хто й далі дотримувалися форм релігії, Його сили та присутності бракувало. Свідчення, том 5, 207–210.

Щоб правильно витлумачити видіння про запечатування, як його виклав пророк Єзекіїль, необхідно розуміти чотири покоління адвентизму. Сестра Вайт починає обраний нами

уривок прямим посиланням на дев'ятий розділ книги Єзекіїля, і вибрана нами частина також завершується прямим посиланням на дев'ятий розділ книги Єзекіїля. У цьому уривку вона говорить про Єзекіїля: "Пророк, дивлячись крізь віки, бачив перед собою цей час." Єзекіїль бачив обставини, що відбуваються під час запечатування ста сорока чотирьох тисяч.

У попередній статті ми на підставі трьох конкретних уривків із Духа пророцтва встановили, що Ісайєві «п'яниці Єфрема», які в цьому уривку названі «старцями» і які в обох уривках представляють керівництво Єрусалима (Адвентизму), не можуть побачити, що має відбутися могутній вияв Божої сили, як у давні роки. У цьому уривку саме той вияв Божої сили, який вони відмовляються бачити, відбудеться як частина божественного суду, що приходить на них, бо сказано: «народ мав побачити божественну силу, явлену у виразний спосіб, щоб вони залишилися без виправдання».

Лаодикійський адвентизм відмовляється бачити прояв пізнього дощу, що почав накрапати 11 вересня 2001 року, але вони побачать кульмінацію того дощу, коли в останні дні буде повторено вістку Опівнічного крику. Ця вістка — це іслам третього горя. Хіба не спостерігало керівництво стародавнього Ізраїлю, яке щойно розп'яло свого Месію, як Святий Дух був вилитий у день П'ятидесятниці?

Уривок ідентифікує церкву, яку в контексті Єзекіїль представляє як Єрусалим, а членам цієї церкви (Єрусалима) протиставлено «невелику спільноту», яку також ототожнюють із тими, «що ходять у світлі», тобто з «вірною меншістю». Біблія навчав, що «багато» покликані, але «небагато» обрані. Тема уривка охоплює гнів Божий, який сходить на Його народ. Люди накликали суд на самих себе, але Бог чітко підкреслює, що саме Його ангели виконують роботу знищення. Бог ніколи не бреше, і Він пообіцяв, що саме Він карає за беззаконня людей до третього і четвертого покоління. Приписувати виконання суду будь-кому іншому, а не Богові, — означає заперечувати Його характер і стверджувати, що Він — брехун.

Уривок зазначає, що коли ангели-винищувачі Єзекіїля починають проходити через Єрусалим, саме тоді "починається служіння Його гніву." Божий гнів починається з Єрусалима — з його церкви, тобто лаодикійського адвентизму.

Бо час уже настав, щоб суд почався з дому Божого: а коли він спершу починається з нас, то який буде кінець тим, хто не слухається Божої Євангелії? 1 Петра 4:17.

Гнів Божий здійснюється Божими ангелами, і коли їхня праця починається, їм наказано: «Бийте всіх» і «нехай око ваше не щадить, і не майте жалю: повбивайте дощенту старих і молодих, і дів, і дітей малих, і жінок; але не наближайтеся до жодного чоловіка, на якому є знак; і почніть від Мого святилища». Гнів Божий звершується святими ангелами, і думка, яку ми хочемо тут підкреслити, полягає в тому, що початок Божого служіння гніву припадає на четверте покоління.

Ми продовжимо це дослідження у наступній статті.

І станеться в день Господньої жертви, що Я покараю князів, і дітей царя, і всіх, хто вдягається в чужоземне вбрання. Того ж дня також покараю всіх, хто перестрибує поріг,

що наповнюють доми своїх панів насильством і обманом. І станеться того дня, говорить Господь, буде крик з Рибних воріт, і голосіння з Другої частини, і великий гуркіт з пагорбів. Вийте, мешканці Мактешу, бо весь купецький люд знищений; усі, що носять срібло, вигублені. І станеться того часу, що Я обшукаю Єрусалим зі свічками і покараю людей, що осіли на своєму осаді, що кажуть у своєму серці: Господь не зробить ні добра, ні зла. Софонія 1:8-12.